

[Grethe Philip.]

dommen helt udryddes. Der vil dog altid være mennesker, der er lavest på stigen, men vi kan gøre det bedre for dem, der sidder på dette laveste trin, og vi har pligt til stadig væk at være vågne over for disse problemer. Mange af de mennesker, vi her taler om, hører til de tyste grupper, der ikke selv stiller krav. Mange er børn, der vokser op i dårlige kår og præges deraf for resten af livet. Kredslæge Signe Engbæk fremlagde for nogle år siden en alarmerende beretning om sundhedstilstanden blandt børn i vore nordlige arbejdsløshedsøer. Måske den nye familievejledning kan klare en del af problemet; kommunesammenlægninger bør også give bedre hjælpemuligheder. Men tilbage står alligevel en fornemmelse af, at alt for mange børn har for ringe opvækstvilkår, og at der her ligger et stort felt, som vi burde undersøge nøjere.

Som det fremgår af, hvad jeg her har sagt, er mit parti i det store og hele enig i den målsætning for fremtidens socialpolitik, der ligger bag forespørgslen. Jeg går dog ud fra, at den ikke skal betragtes som udtømmende. Det radikale venstre har i alle tilfælde meget andet på ønskesedlen. Jeg nævner i flæng f. eks. sanering af de dårlige institutionspladser inden for åndssvage- og sindssygevæsenet, oprettelse af flere pensioner for åndssvage, forbedring af forholdene på adskillige af børneforsorgens døgninstitutioner, oprettelse af flere ungdomspensioner og yderligere uddannelse af hele personalet inden for den sociale sektor.

Sidst, men ikke mindst, må det være vort mål at tilrettelægge hele den sociale administration så rationelt som muligt ud fra et ønske om derigennem at kunne yde den bedste og mest effektive hjælp.

Jeg har ingen naiv og forenklet forestilling om, at alle kan få deres sociale problemer løst ved at gå ind ad en enkelt dør, som det undertiden siges, men jeg tror, at vi ved en omlægning og samling af mange hidtil på statsligt og kommunalt plan spredte administrationsgrene kan nå frem til et bedre system med bedre ydelser. Det må ske over et længere åremål, men vi begynder at kunne skimte målet for en strukturomlægning, og vi må snart i gang med at realisere de første tilnærmelser.

Jeg er enig med hr. Bundvad i, at den

sociale fremgangslinje bør videreføres, at vi stadig er på vej i disse spørgsmål. Vi i det radikale venstre vil holde fast ved den sociale linje, som har været et vigtigt kendetegn for os i al den tid, partiet har bestået.

Poul Dam: Det er jo en ganske interessant forespørgsel, allerede ved sin længde — den er jo væsentligt længere end det, socialdemokratiet fremsætter som konkrete forslag — men jo også på grund af dens formuleringer. Det ligner i betænkelig grad en populær udgave af socialdemokratiets program. Det har man naturligvis lov til og ret og pligt til at fremføre her i salen. Om man også har ret til at fremføre det i forespørgselsform, er mere tvivlsomt. Grundlovens hjemmel til at rette forespørgsler taler om almene anliggender, om offentlige anliggender, og naturligvis er det vældig rart, at socialdemokratiets program er blevet et offentligt anliggende — de har såmænd temmelig længe gået med det som noget, der kun var til indvortes brug. Men det skaber et farligt præcedens, hvis ikke alene socialdemokratiet, men alle andre partier her i salen skal begynde at forelægge deres programmer stykkevis og vi så skal tage store debatter om dem. Jeg indrømmer, at der er mange gode ting i en lang række partiets programmer, men når jeg ser på det principprogram, SF har, må jeg sige, at skulle det stykkes ud i afsnit af størrelse som denne forespørgsel, så ville folketinget ikke få andet at gøre i år. Jeg skal love, at det gør vi ikke; det er ikke vor forestilling om, hvordan man laver ordentligt folketingsarbejde.

Forespørgslen er for det første så lang, at når man skal snakke om den i gruppemøderne, så er det umuligt at beskrive den med få ord; derfor har vi et kodenavn for den, det skal jeg komme tilbage til senere. Det er en god gammel regel i forbindelse med en sådan forespørgsel eller en sådan påstand i det hele taget at spørge: har den i og for sig nogen mening? Man prøver det ved at sige: hvis den virkelig skal have nogen mening, så skal det modsatte også have en mening. Og nu vil jeg opfordre alle til at undersøge, om de modsatte påstande har nogen som helst mening. Om der er nogen som helst i denne sal, der ville gå ind for det modsatte af, hvad der omtales i denne forespørgsel. Det er der naturligvis